

Międzynarodowy Dzień Teatru

27 marca

Święto uchwalono w 1961 roku podczas
9. światowego kongresu
Międzynarodowego Instytutu Teatralnego w Helsinkach.

Datę 27 marca wybrano dla upamiętnienia otwarcia
Teatru Narodów w Paryżu w 1957 roku
– festiwalu, podczas którego spotkały się zespoły
teatralne z obu stron „żelaznej kurtyny”.

Tego dnia na całym świecie odbywają się specjalne
spotkania, sympozja i przedstawienia teatralne
poświęcone znaczeniu i problemom teatru.

Co roku w Międzynarodowy Dzień Teatru
wygłaszane jest orędzie przygotowane przez wybitną
osobistość świata teatru. Pierwsze orędzie w 1962 roku
wygłosił Jean Cocteau.

SŁOWNICZEK TEATRALNY
(nie tylko dla ósmoklasistów)

Afisz - drukowane ogłoszenie umieszczane w widocznych miejscach, reklamujące spektakl

Akt/ scena - jedna z części utworu przeznaczonego do wystawiania na scenie, która stanowi pewną całość tematyczną

Aktor - osoba grająca jakąś rolę w teatrze lub filmie; najważniejszy twórca teatru.

Antrakt - czas dzielący jeden akt przedstawienia teatralnego od następnego

Charakteryzacja - nadawanie twarzy aktora wyglądu zgodnego z założeniami reżysera za pomocą pudru, szminki, a niekiedy środków plastycznych (sztuczny nos, wąsy, bokobrody, peruka itp.). Czasem charakteryzacja podkreśla przynależność postaci do określonej epoki, nieraz uwydatnia indywidualne cechy bohatera.

Choreografia - tworzenie układów ruchów i gestów aktora do poszczególnej sztuki; sztuka tworzenia układów tanecznych; także zapis tych układów.

Didaskalia - wskazówki autora dramatu co do sposobu wystawienia jego sztuki na scenie, umieszczone obok wypowiedzi postaci i dotyczące zachowań aktorów, wyglądu sceny i rekwizytów

Gest - ruch aktora pomagający pokazać swoje emocje; ruch rąk, głowy, tułowia aktora, który można traktować jako znak, zastępujący lub wzmacniający słowo.

Inscenizacja - przedstawienie będące interpretacją sceniczną jakiegoś dzieła literackiego, muzycznego bądź wydarzeń historycznych

Inspicjent - pracownik teatru odpowiedzialny za kwestie organizacyjne i techniczne podczas przygotowywania spektaklu i wystawiania go na scenie

Kostium - ubiór aktora służący do wcielenia się w rolę. Często charakteryzuje postać, w dramatach historycznych także epokę.

Kulisy - część teatru umiejscowiona za sceną, niewidoczna dla publiczności

Kurtyna - ruchoma zasłona oddzielająca widownię od sceny

Mimika - wyraz emocji na twarzy; ruch mięśni twarzy i gra oczu, wyrażające stany psychiczne kreowanej przez aktora postaci.

Rekwizyt - przedmiot wykorzystywany przez aktora jako element „grający” określoną rolę w akcji, czasem o samodzielnym znaczeniu symbolicznym.

Reżyser - początkowo organizator artystyczny widowiska, nadzoruje proces prób i wystawia sztuki.

Rola - tekst i postać stworzona przez aktora podczas wystawiania sztuki

Scenografia - pomaga wprowadzić widza w świat utworu i umiejscawia akcję w podanym miejscu, obejmujące dekoracje, kostiumy, układ przestrzeni, oświetlenie.

Spektakl - wykonanie przez artystów utworu scenicznego przed publicznością

Sufler - osoba podpowiadająca kwestię sceniczną podczas sztuki; pracownik teatru odpowiedzialny za podpowiadanie tzw. podrzucanie tekstu aktorowi w razie jego kłopotów pamięciowych z rolą.